πειά τὸ θαυμασμό του καὶ φώναξε δυνατά :

—Ὦ ! τί ὡραία κι' ἀξιοθαύμαστη νέα ! Ποτέ μου δὲν εἶδα ὡραιότερη !

Κι' ἀμέσως πήδηξε ἀπ' τὸ ἄλογό του καὶ προχώρησε πρὸς τὴ Ζωή, ἡ ὁποία τὸν κύτταζε σαστισμένη...

Τὴ χαιρέτησε μὲ τὴ μεγαλύτερη γλυκύτητα, τῆς ἔδωσε εὐγενικὰ τὸ χέρι του, τὴ ρώτησε ποῦ πηγαίνει καὶ ποιοὶ ἦταν οἱ γονεῖς της.

Ἡ κόρη τοῦ Θεσσαλᾶ, βλέποντας νὰ τὴν πλησιάζει ὁ γέρο ἀγάς, γιατὶ ὁ Μουχτάρ ἦταν 80 χρόνων περίπου, φοβήθηκε κι' ἔτρεξε καὶ κρύφτηκε ἀνάμεσα στὶς ἄλλες συντρόφισσές της, χωρὶς νὰ τοῦ ἀπαντήσει. Αὐτὲς ὅμως τοῦ εἶπαν τότε μὲ σεβασμὸ ὅτι πήγαιναν στὸ λουτρό, ὅτι ἡ Ζωὴ ἦταν ἀρραβωνιασμένη, καὶ τοῦ ἀνέφεραν τὸ ὄνομα τῶν γονέων της καὶ τοῦ μνηστῆρος της.

Ὁ Μουχτάρ, ὁ ὁποῖος εἶχε πλησιάσει ἐντωμεταξὺ τὴ Ζωὴ καὶ τὴν κρατοῦσε μὲ πάθος ἀπ' τὸ χέρι, εἶπε τότε χωρὶς περιστροφές, ὅτι ἐπιθυμεῦσε νὰ συνοδεύσει τὴ νέα ὥς τὸ λουτρό.

Ποιὸς μποροῦσε νὰ τοῦ φέρη τὴν παραμικρὴ ἀντίρρηση ;

Καμμιὰ δὲν τολμοῦσε νὰ τὸ κάνη αὐτό.

Ὁ ἀγᾶς ἦταν παντοδύναμος, προσωπικὸς φίλος τοῦ Σουλτάνου, κι' ἔκανε ὅ,τι ἤθελε... Μποροῦσε νὰ τὶς φυλακίση, νὰ τὶς βασανίση, νὰ τὶς θανατώση, χωρὶς νὰ δώση λογαριασμὸ σὲ κανένα.

Ἔτσι, θέλοντας καὶ μή, ἡ φτωχὲς συντρόφισσες τῆς Ζωῆς ἀναγκάστηκαν νὰ ἐξακολουθήσουν τὸ δρόμο τους πρὸς τὸ λουτρό, ἔχοντας κοντά τους καὶ τὸ Μουχτὰρ ἀγά, ὁ ὁποῖος βάδιζε πεζὸς στὸ πλευρὸ τῆς νέας, κρατῶντας την μὲ περιπάθεια ἀπ' τὸ χέρι.

Τῆς ψιθύριζε διαρκῶς ἐρωτικὰ λόγια καί, καθὼς τὴν ἔνιωθε πλάι του, καθὼς ἔνιωθε τὸ θερμὸ νεανικό της χέρι νὰ σταματᾶ μέσα στὸ γεροντικό του τὸ χέρι τὸ παγωμένο, τὸ πάθος του ἄναβε ὁλόενα περισσότερο.

Ἡ δυστυχισμένη Ζωὴ περπατοῦσε μὲ σκυφτὸ κεφάλι, ἐνῶ ἡ καρδιά της χτυποῦσε δυνατὰ με ἀγωνία καὶ μὲ φόβο. Ἔτρεμε ὁλόκληρη καὶ οἱ κρόταφοί της χτυποῦσαν δυνατά. Ἂν μάλιστα δὲν τὴν κρατοῦσε ὁ ἀγᾶς ἀπ' τὸ χέρι, σίγουρα θὰ ἔπεφτε κάτω.

(Ἀκολουθεῖ)

ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΑΡΧΗΓΟΙ

Ὁ κ. Παναγιώτης Τσαλδάρης
(Σκίτσο τοῦ κ. Σοφ. Ἀντωνιάδη)

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

ΤΑ ΖΩΑ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

Οἱ ἀρχαῖοι λαοὶ ἐσέβοντο τὰ ζῶα καὶ πολλὰ ἀπ' αὐτὰ τὰ θεωροῦσαν ἱερά.

— Οἱ Ἰνδοὶ καὶ οἱ Αἰγύπτιοι, μεταξὺ τῶν θεοτήτων ποὺ ἐλάτρευαν, εἶχαν καὶ ὁρισμένα ζῶα, στὰ ὁποῖα ἔστηναν ἀγάλματα ποὺ σώζονται ἀκόμα μέχρι σήμερα.

— Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες στὴ νομοθεσία τους, προκειμένου γιὰ τὴν κακοποίησι τῶν ζώων, εἶχαν εἰσαγάγει διατάξεις, ἡ ὁποῖες ἐτιμοροῦσαν αὐστηρότατα τὰ ἀδικήματα κατὰ τῶν ζώων, παρὰ κατὰ τῶν ἀνθρώπων.

— Στὰς Ἀθήνας, π. χ., ὑπῆρχε ἕνας νόμος, ὁ ὁποῖος ἀπηγόρευε μὲ μεγάλη ποινὴ στοὺς πολίτας, νὰ σφάζουν καὶ ἐν γένει νὰ θανατώνουν βώδια, καθὼς καὶ ζῶα ποὺ τραβοῦσαν ἁμάξια.

— Ὁ Σόλων ἐπίσης εἶχε θεσπίσει νόμο, διὰ τοῦ ὁποίου ρητῶς ἀπαγορευόταν ἡ σφαγὴ τῶν βοδιῶν, ποὺ ἦσαν προορισμένα γιὰ τὶς ἅμαξες τῶν κηδειῶν.

— Κατὰ τὴ μαρτυρία τοῦ Ἑλλαδίου, ὅταν κάποιος Ἀρειοπαγίτης σκότωσε ἕνα στρουθί, τὸ ὁποῖον καταδιωκόταν ἀπὸ ἕνα γεράκι κι' εἶχε καταφύγει στοὺς κόλπους του, τὰ μέλη τοῦ Ἀρείου πάγου τὸν καταδίκασαν ὁμοφώνως σὲ θάνατο.

— Ὁ Ἀθήναιος ἐπίσης ἀναφέρει, ὅτι στὴν ἐποχή του ἀπαγορευόταν αὐστηρῶς νὰ σφάζουν προβατίνες, ἡ ὁποῖες δὲν εἶχαν ἀκόμη γεννήσει.

— Ὁ δὲ Πλούταρχος λέει κάπου ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἐπέβαλαν κάποτε τὴν ποινὴ τοῦ θανάτου σὲ κάποιον πολίτη, ὁ ὁποῖος εἶχε γδάρει ζωντανὸ ἕνα κριάρι.

— Ἐπίσης κάποτε ἕνας μικρὸς Ἀθηναῖος, ἐπειδὴ ἔβγαλε τὰ μάτια μιᾶς μικρῆς τσίχλας, συνελήφθη καὶ κατεδικάσθη ἀπανθρώπως, ἀλλὰ δικαίως, στὴν ἐξόρυξη τῶν ὀφθαλμῶν του!

— Κι' αὐτὸς ὁ περίφημος ζωγράφος Πραξιτέλης, ὁ ὁποῖος χάριν καλλιτεχνικῶν σκοπῶν, ἔγδαρε κάποτε ἕνα ζῶο ζωντανό, κατεδικάσθη νὰ ραβδισθῆ δημοσίᾳ.

ΜΙΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΓΑΜΩΝ

Σύμφωνα μὲ μιὰ στατιστικὴ γάμων, ἐπὶ 1000 ἀνδρῶν, οἱ 20 παντρεύονται μεταξὺ 20—25 ἐτῶν, οἱ 95 μεταξὺ 25—30, οἱ 138 μεταξὺ 30—35 οἱ 147 μεταξὺ 35—40, οἱ 122 μεταξὺ 40—45, οἱ 70 μεταξὺ 45—50 καὶ οἱ ὑπόλοιποι 43 μεταξὺ 50—55 ἐτῶν.

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΠΟΥ ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΕ ΤΗΝ ΚΟΣΜΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

ΤΟ ΣΑΡΩΜΑ ΤΩΝ ΠΑΛΗΩΝ ΚΑΛΩΝ ΤΡΟΠΩΝ

ΤΟΥ ΠΩΛ ΡΕΜΠΟΥ

Γ'.

Η ΕΠΙΠΛΩΣΙΣ

Ἐπειδὴ ἡ σύγχρονη αἰσθητικὴ συνδυάζεται μὲ τὴν ὑγιεινή, γι' αὐτὸ ἡ ἐπίπλωσις ἑνὸς σπιτιοῦ ἀποτελεῖ πολὺ σπουδαῖο ζήτημα. Κάθε ἔπιπλο περιττὸ καταργεῖται σήμερα καὶ ὅλα τὰ πράγματα ποὺ ὑπάρχουν στὸ σπίτι, πρέπει νὰ εἶνε ἀναγκαῖα.

Η ΕΙΣΟΔΟΣ

Ἀπὸ τὴν εἴσοδο τῶν μοντέρνων σπιτιῶν ἔχουν καταργηθεῖ πειὰ τὰ πόρτ-μαντώ. Ἀντ' αὐτῶν, ὑπάρχει μιὰ μεγάλη ντουλάπα μὲ καθρέφτη, μέσα στὴν ὁποία τοποθετοῦνται τὰ ἐπανωφόρια. Ὅταν δὲν ἔχουμε δεξιώσεις, μέσ' στὴ ντουλάπα αὐτὴ φυλάγονται τὰ πλεονάζοντα ροῦχα τοῦ οἰκοδεσπότου ἢ τῆς οἰκοδεσποίνης. Κατὰ τὶς ἡμέρες ὅμως τῶν δεξιώσεων προορίζεται γιὰ τὰ ἐπανωφόρια τῶν προσκαλεσμένων.

ΤΟ ΣΑΛΟΝΙ

Στὰ σύγχρονα σαλόνια δὲν ὑπάρχουν πειὰ οὔτε μικροσκοπικὰ μπιμπλό, οὔτε βιτρίνες, οὔτε νορνιζαρισμένες φωτογραφίες. Λίγες, μὰ διαλεχτές, καλλιτεχνικὲς εἰκόνες φτάνουν.

Καταργοῦνται ἐπίσης τὰ μεγάλα καὶ λιπαρὰ φυτά, ὅπως καὶ τὰ βελουδένια καὶ μεταξωτὰ ὑφάσματα μὲ τὰ παλαιὰ κεντήματα, ποὺ χρησιμεύαν δῆθεν γιὰ νὰ σκεπάζουν τὰ ἔπιπλα, ἐνῶ ἡ μόνη τους χρησιμότης ἦταν ἡ δημιουργία φανταχτερῆς ἐντυπώσεως στοὺς ἐπισκέπτας μας. Κι' αὐτὰ ἀκόμα τὰ πορσελάνινα σκεύη, ποὺ τ' ἀραδιάζαμε ἄλλοτε πάνω στὰ ἔπιπλα, εἶνε περιττά. Ἐκτὸς ἂν εἶνε ἔργα κλασικῆς τέχνης.

Τὰ πάντα στὸ μοντέρνο σπίτι πρέπει νὰ εἶνε στιλβοντα κι' εὐκολοσκούπιστα, οὕτως ὥστε νὰ καθαρίζωνται γρήγορα καὶ μ' εὐκολία.

Ἐδῶ πρέπει νὰ προσθέσουμε ὅτι τὸ σαλόνι, τὸ ὁποῖο προορίζόταν ἄλλοτε μονάχα γιὰ τὶς κοσμικὲς δεξιώσεις, δὲν ἔχει πειὰ σήμερα αὐτὸ τὸ σκοπό. Ἡ αὔξησις τῶν τιμῶν τῶν ἐνοικίων, οἱ κανόνες τῆς σύγχρονης ἀρχιτεκτονικῆς, μᾶς ὑποχρεώνουν ἀπὸ ἡμέρα σὲ ἡμέρα νὰ καταργήσουμε τὸ παλαιὸ ἄχαρο καὶ ψυχρὸ σαλόνι καὶ νὰ τὸ ἀντικαταστήσουμε μ' ἕνα «βιβονάρ», μ' ἕνα δωμάτιο δηλαδή, στὸ ὁποῖο περνᾶμε τὶς ὧρες ποὺ μένουμε στὸ σπίτι, ὅπου δεχόμεθα τοὺς φίλους μας, ὅπου διαβάζουμε καὶ ζοῦμε εὐχάριστα.

Ἂν τώρα οἱ ἐπισκέπτες μας βλέπουν στὸ σαλόνι μας μερικὰ ἔπιπλα, ἀπ' τὰ ὁποῖα συστοιχεῖται ὅτι τὸ δωμάτιο αὐτὸ δὲν εἶνε ἀποκλειστικῶς προορισμένο γιὰ τὶς ἐπισκέψεις, τὸ πρᾶγμα δὲν ἔχει καμμιὰ ἀπολύτως σημασία. Συχνὰ μάλιστα τὸ σαλόνι εἶν' ἕνα μὲ τὴν τραπεζαρία, ἀπὸ τὴν ὁποία χωρίζεται μ' ἕνα μεγάλο παραθύρ. Ἔτσι, ἆμα ἀποσύρεται τὸ παραθύρ τὸ παραθύρ καὶ παρουσιάζεται ἕνα μεγάλο δωμάτιο, ὅπου ὅλα τὰ πράγματα βρίσκονται στὴν θέσι τους κι' ἔχουν τὸν προορισμό τους. Τὸ τραπέζι τὸ προορισμένο γιὰ τὰ γεύματα, κατέχει ἕνα μεγάλο μέρος τοῦ δωματίου αὐτοῦ, στὸ ὁποῖο οὔτε μπουφέδες, οὔτε ἄλλα περιττὰ ἔπιπλα ὑπάρχουν. Ἔτσι, ὅταν οἱ ὑπηρέτες βγάζουν ἔξω τὸ τραπέζι, ὅλος ὁ χῶρος μένει ἐλεύθερος.

Η ΤΡΑΠΕΖΑΡΙΑ

Στὴ σύγχρονη τραπεζαρία πρέπει ν' ἀπαφεύγετε νὰ δίνετε τὸν κλασικό τόνο, μὲ τὸ μπουφέ, μέσ' ἀπ' τὰ τζάμια τοῦ ὁποίου φαίνονται τ' ἀσημικά.

Καταργῆστε ἐπίσης ἀπ' τὶς τραπεζαρίες σας τὶς μεγάλες κρεμαστὲς λάμπες. Μὴν κρεμᾶτε στοὺς τοίχους τῆς σερβίτσια καὶ πιάτα, τῶν ὁποίων ὁ προορισμὸς εἶνε νὰ χρησιμοποιοῦνται καὶ ὄχι νὰ ἐπιδεικνύονται. Κρύφτε ὅλα τὰ πράγματα μέσα σὲ ντουλάπια καὶ φροντίστε ὥστε ἡ τραπεζαρία σας νὰ εἶνε καθαρή, ἄνετη, πρόσχαρη, πρακτική, μὲ ἔπιπλα εὐχάριστα. Καταργῆστε ἀκόμα τὰ μαρμαρένια τραπέζια ποὺ παγώνουν τὰ χέρια.

Ἂν τὰ οἰκονομικά σας μέσα δὲν σᾶς ἐπιτρέπουν νὰ ἔχετε τραπεζαρία, ἐπιπλωμένη σύμφωνα μὲ τοὺς κανόνες τῆς συγχρόνου διακοσμητικῆς, καταργῆστε χωρὶς δισταγμὸ τὴν τραπεζαρία σας. Κάμετέ την ἕνα μὲ τὸ σαλόνι. Εἶνε ἀνόητο νὰ στερεῖται κανεὶς ἑνὸς δωματίου χάριν τῆς τραπεζαρίας, στὴν ὁποία μένει δυὸ ὧρες τὸ πολὺ τὸ εἰκοσιτετράωρο καὶ νὰ μὴν ἔχη π. χ. ξεχωριστὴ κρεββατοκάμαρα, ὅπου μένει τοὐλάχιστον ὀχτὼ ὧρες τὴν ἡμέρα.

ΔΩΜΑΤΙΟ ΤΟΥΑΛΕΤΤΑΣ

Μέσ' στὸ δωμάτιο τῆς τουαλέττας μὴν ἀφίνετε κανένα πρᾶγμα ἐκτεθειμένο. Ὅλ' αὐτὰ πρέπει νὰ βρίσκωνται μέσα σ' ἕνα ντουλάπι.

Ὅταν κάνετε τὴν τουαλέττα σας, κρατᾶτε τὸ ντουλάπι αὐτὸ ἀνοιχτό. Ἔπειτα τὸ κλείνετε καὶ δὲν φαίνεται ἀπολύτως τίποτε. Ἐπίσης ἀφίνετε ὅσο τὸ δυνατὸν λιγώτερες βοῦρτσες καὶ φιαλίδια στ' τραπέζι.